

En data 19 d'agost de 2020, mitjançant prec presentant per la Ima. Sra. Mari Luz Guilarte Sánchez, regidora del Grup municipal de Ciutadans a l'Ajuntament de Barcelona, es sol·licita al Secretari de l'Ajuntament, d'una banda, que reconsideri els acords 2, 5 i 6 objecte del debat i votació en el Plenari extraordinari que es celebrarà el 27 d'agost de 2020 i d'altra banda, que emeti una resposta raonada al grup municipal en relació al prec presentat, abans de la celebració de l'esmentada sessió plenària.

En data 24 d'agost de 2020, la Ima. Sra. Eva Parera Escrichs, regidora del Grup municipal Barcelona pel Canvi, presenta recurs de reposició contra l'acte de la convocatòria de sessió extraordinària.

Vist els escrits presentats en el Registre general de l'Ajuntament de Barcelona, el Secretari general que sotasigna, pel que és de la seva competència i en atenció a la petició rebuda al respecte de l'Alcaldia, emet el següent

I N F O R M E

1. OBJECTE

La iniciativa a què es refereixen ambdós escrits és la següent:

1.1. En data 6 d'agost els grups municipals d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya presenten una petició de convocatòria de sessió extraordinària del Plenari del Consell Municipal consistent en el debat i votació de una Proposició amb contingut de Declaració institucional. El contingut de l'esmentada proposició és el següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda:

- 1. Retirar la Medalla d'Or de la ciutat, i de tota la resta de títols honorífics i reconeixements personals, al rei emèrit Joan Carles I.*
- 2. Constatar que la monarquia espanyola és successora del règim franquista, segons la Ley de Sucesión en la Jefatura del Estado de julio del 1946.*
- 3. Reprovar el Govern de l'Estat per la seva col·laboració necessària en la sortida del rei emèrit, tal i com va admetre el propi President del Govern Sr. Pedro Sánchez, en una operació destinada a protegir-lo de la justícia suïssa.*
- 4. Exigir al President Sánchez i la vicepresidenta Calvo totes les explicacions necessàries per esclarir el rol del Govern de l'Estat en aquesta operació d'Estat de blindatge de la monarquia i detallar la situació actual en la que es troba el rei emèrit.*
- 5. Instar al Govern de l'Estat i el Congrés de Diputats a implementar les reformes necessàries per poder:*

- *Investigar la corrupció de la monarquia, incloent l'atribució de les responsabilitats corresponents a les institucions, empreses i persones que s'hagin vist beneficiades o hagin sigut part activa.*
- *Retirar els privilegis dels que gaudeix Joan Carles I, així com l'aforament al Tribunal Suprem.*
- *Derogar els delictes de calumnies i injúries contra al Corona, i anul·lar les causes i sentències per aquests delictes.*
- *Permetre la fiscalització dels comptes i activitats dels membres de la Casa Reial*
- *Retornar els diners que la monarquia hagi obtingut de manera il·lícita.*

6. Reafirmar el dret d'autodeterminació de Catalunya perquè les catalanes i els catalans decidim el nostre futur polític i institucional; així com solidaritzar-nos amb qualsevol iniciativa per exercir el dret democràtic de la ciutadania espanyola a decidir lliurement sobre el seu model d'Estat.

7. Donar comptes a les institucions de la Unió Europea d'aquests acords, i instar a la Comissió Europea a actuar en defensa de l'estat de dret, tot exigint a l'Estat espanyol la deguda i estricta aplicació del Tractats que regulen les obligacions dels Estats en aquest àmbit.

1.2 En data 18 d'agost de 2020, disposada per l'Excma. Sra. Alcaldessa, es remet per part del Secretari de la Corporació la convocatòria de sessió extraordinària del Plenari municipal a celebrar a les 10 hores del dia 27 d'agost de 2020 per tractar exclusivament l'assumpte indicat en la petició de la convocatòria esmentada.

1.3 En data 19 d'agost de 2020 el Grup municipal de Ciutadans presenta prec dirigit al Secretari General de l'Ajuntament en el que sol·licita que es reconsiderin els acords 2, 5 i 6 objecte de debat i votació en el Plenari extraordinari convocat, atesa la seva manifesta inconstitucionalitat i extralimitació de les competències municipals. Així mateix, sol·licita a la Secretaria que se'ls traslladi resposta raonada del prec presentat abans de la celebració del Plenari extraordinari.

Considera en l'escrit presentat que tots els poders i autoritats públiques estan obligades al compliment de les resolucions del Tribunal Constitucional i que les autoritats de l'Ajuntament de Barcelona han d'impedir o paraitzar qualsevol iniciativa que tingui per efecte eludir o ignorar els seus pronunciaments. En aquest sentit, manifesta que els punts 2, 5 i 6 de la Proposició objecte de debat en la sessió plenària excedeixen de les competències municipals i que son contràries a la Constitució espanyola, pel que fa a les al·lusions a la monarquia i contràries a la doctrina del TS pel que fa a la declaració d'autodeterminació.

1.4 En data 24 d'agost de 2020, el Grup municipal Barcelona pel Canvi, presenta recurs de reposició contra l'acte de la convocatòria de sessió extraordinària. Fonamenta el recurs en la manca de motivació de la convocatòria de la sessió extraordinària acordada, que es contrària a l'article 70.1 del ROM i 35 de la LPAC. Així mateix considera el contingut de la Proposició amb contingut de Declaració institucional una sanció política a la monarquia i com a tal contrària a la legalitat ja que la discrecionalitat política de les Corporacions esta limitada pel respecte a la llei i a l'ordenament jurídic. Cita les STS de 26 i 28 de juny de 2019 fent esment que el *Tribunal Suprem ha determinat abastament que la discrecionalitat política que la llei*

reconeix a les corporacions locals no les habilita per adoptar actes que, tot que en el seu contingut sigui merament polític, es projectin sobre aspectes de transcendència constitucional, respecte dels quals l'ordenament no ha previst en el seu favor cap mena d'atribució de competències. Cita també, les STC de 17 de juliol de 2020 i de 2 d'octubre de 2019 que declaren inconstitucionals i nul·les les previsions de resolució del Parlament de Catalunya d'11 d'octubre de 2019 referents a la reprovació del rei, el compromís amb valors republicans i l'aposta per l'abolició de la monarquia per haver estat adoptades fora de l'àmbit de les seves atribucions. Finalitza la seva fonamentació assenyalant la no competència del Consell Municipal per adoptar la proposició presentada, que estaria viciada de nul·litat de ple dret ates que en cap cas es pot motivar la convocatòria de la sessió extraordinària sol·licitada.

1.5. Mitjançant correu electrònic, a les 13:02 del dia 25 d'agost, aquesta Secretaria dona trasllat als portaveus dels grups municipals proposants de la petició de sessió extraordinària del recurs presentat per part del grup municipal Barcelona pel Canvi als efectes de fer les al·legacions que consideressin oportunes de conformitat amb l'article 118 de la LPAC.

1.6 El grup municipal Junts per Catalunya mitjançant correu electrònic del mateix dia 25 d'agost a les 15:46 acusa rebut del recurs presentat i manifesta que la Carta Municipal dona cobertura a la sessió plenària sol·licitada.

1.7. El present informe s'emet de conformitat amb allò disposat a l'article 179 del Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i l'article 3 del Real Decret 128/2018, de 16 de març, pel que es regula el règim jurídic dels funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional, en atenció als quals la sol·licitud d'emissió dels informes de la Secretaria que no tinguin caràcter preceptiu o s'interessin amb caràcter previ a l'adopció d'acords queda reservada a la Presidència de la Corporació.

2. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

2.1 Marc legal

Identificada la iniciativa que s'ha transcrit, com a *Proposició amb contingut de Declaració institucional*, hem de consignar, en primer lloc, que la possibilitat de la seva presentació resta emparada en el plànol legal en allò disposat a l'article 11.2 de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, conforme al qual *els grups municipals constituïts en el Consell Municipal poden formular directrius, orientacions i recomanacions pròpies, de caràcter general, de la forma que es determini per reglament [...]*

Aquesta cobertura en la *norma bàsica¹ de l'ordenament jurídic propi del govern local de la ciutat de Barcelona* té la seva traducció en el plànol reglamentari, entre

¹ Entesa en el sentit que constitueix la llei catalana principal que regula el règim especial de la ciutat de Barcelona, segons l'acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes

d'altres, en allò establert a l'article 60.6 del Reglament Orgànic Municipal, aprovat pel Plenari del Consell Municipal el 16 de febrer de 2001. Així s'identifica la figura que regula l'article 60.6 del ROM, en el sentit que el seu contingut podrà ser el de declaració institucional en els termes de l'article 65 del ROM, és a dir, assumptes d'interès general per a la col·lectivitat, de competència o no municipal, i que no hagin obtingut el recolzament suficient dels Grups municipals per tenir la consideració de declaració institucional.

En aquest sentit es conceptua la proposició amb contingut de declaració institucional com:

- Proposta d'acord de naturalesa "política", en el sentit de no producció d'efectes jurídics vinculants sobre situacions jurídiques individualitzades.
- Proposta d'acord que pot fer referència a assumptes i matèries de no competència estrictament local.
- Proposta d'acord que ha de fer referència a qüestions de transcendència social i ciutadana que, per la seva importància, a criteri del grup proponent, requereix un posicionament del Consell Municipal.
- Que no ha obtingut el recolzament suficient dels Grups municipals per tenir la consideració de declaració institucional.

Quant a la seva substanciació, s'ha vingut precisant amb detall a la Junta de Portaveus; així, en el mandat actual, i per acord de 25 de setembre de 2019, s'estableix que es tramitaran i es tractaran en els termes que estableix el ROM amb les següents modulacions o interpretacions:

- S'incorporaran a l'ordre del dia com a segon apartat de la part d'impuls i control en els termes indicats en els criteris primer i segon.
- Sempre seran sotmeses a votació.
- Que seran tractades a la sessió corresponent amb el mateix règim que l'establert per a les proposicions de la part decisòria/executiva pel que fa al desenvolupament i ordre de la sessió.

2.2 Caracterització de les denominades "declaracions polítiques" del Consell Municipal.

L'emissió de declaracions de caràcter polític per part dels Plens municipals constitueix una pràctica constant i generalitzada, present a la majoria de sessions dels Ajuntaments, i no discutida quant a la capacitat genèrica de la Corporació per a la seva adopció, més enllà que –com succeeix en aquest cas- pugui qüestionar-se la legalitat del seu contingut concret.

Aquesta facultat no és sinó una manifestació del principi democràtic sobre el que es fonamenta la Constitució (article 1.1 CE)², i expressió del pluralisme polític com a valor superior de l'ordenament jurídic (*ídem*), del caràcter representatiu dels

de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat en relació amb la Llei de Catalunya 18/2014, de 23 de desembre, de modificació de la Carta municipal de Barcelona (BOE 217 i DOGC 6954, ambdós del 10.09.15).

² Que ja en el seu Preàmbul proclama la voluntat d'establir una *societat democràtica avançada*.

Ajuntaments elegits democràticament i de l'autonomia local garantida constitucionalment (articles 137 i 140 CE).

Els propis municipis són definits per l'article 1.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local com a "entitats bàsiques de l'organització territorial de l'Estat i *vies immediates*³ de participació ciutadana en els assumptes públics, que institucionalitzen i gestionen amb autonomia els interessos propis de les corresponents col·lectivitats". I és des d'aquesta perspectiva que les declaracions de caràcter estrictament polític constitueixen una forma adequada per tal que els representants de la ciutadania puguin expressar el seu parer o sentiment –d'aspiració, felicitació, rebuig, solidaritat, adhesió, condemna, protesta, dol, etc.- sobre un gran ventall de temes que puguin afectar o interessar el comú dels veïns i veïnes. Al respecte només cal recordar que el Consell Municipal és definit per l'article 10.1 CMB com a *l'òrgan de màxima representació política dels ciutadans en el govern de la ciutat*, el qual té com a *criteri essencial* de la seva organització *diferenciar les funcions deliberants d'ordenació, programació i control de les executives de govern i administració* (article 8 CMB).

Sempre que estiguem en presència d'un contingut del tipus dels que hem enunciat només a tall d'exemple, estarem davant d'una declaració de naturalesa estrictament política, sense cap virtualitat per a la producció d'efectes jurídics. És justament en atenció a aquest contingut que aquesta classe d'iniciatives es residencien a la part d'impuls i control de la sessió –no pas a la resolutòria- i no requereixen la prèvia tramitació de cap procediment administratiu. Tot el contrari, doncs del que succeeix quan la Corporació dicta, d'ofici o a instància dels interessats, actes administratius resolutoris, per a la producció dels quals és inexcusable la competència de l'òrgan que els dicta, l'observança del procediment establert i la subjecció del seu contingut a allò disposat per l'ordenament jurídic [article 34 de la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú, LPAC]. Quant als efectes, les divergències també són notables: els actes de les Administracions Públiques subjectes al Dret Administratiu són immediatament executius, es presumiran vàlids i produiran efectes des que es dicten (articles 38 i 39 LPAC i article 51 LBRL); per contra, la proposició que estem considerant, amb caràcter general, únicament tindrà l'efecte de la constància documental de la seva emissió en l'acta de la corresponent sessió (més enllà que es pugui disposar el seu trasllat a altres autoritats, organismes, persones o entitats).

L'absència d'efectes jurídics no significa però que aquestes declaracions estiguin exemptes del control de legalitat, en absolut: sense perjudici de l'eventual responsabilitat penal en què puguin incórrer les persones que l'hagin votat a favor quan el seu contingut sigui constitutiu de delictes, cal recordar que des de l'entrada en vigor de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, no pot parlar-se de zones de l'activitat –o inactivitat- administrativa immunes al control jurisdiccional. L'exposició de motius de la Llei (apartat II *in fine*) és prou clara al respecte:

³ O *element primari de participació ciutadana en els assumptes públics*, en paraules de l'article 46.1 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

La delimitació de l'àmbit material de la jurisdicció també comporta la precisió d'algunes exclusions. La nova Llei respecta en aquest sentit l'atribució de certes competències relacionades amb l'activitat administrativa en altres ordres jurisdiccionals que estableixen altres lleis, majoritàriament per raons pragmàtiques, i té en compte el que disposa la legislació més recent sobre els conflictes jurisdiccionals i d'atribucions. En canvi, la Llei ja no recull, entre aquestes exclusions, la relativa als actes polítics del Govern, a què es referia la Llei de 1956.

Sobre aquest últim aspecte convé fer alguna precisió. La Llei parteix del principi de submissió plena dels poders públics a l'ordenament jurídic, vertadera clàusula règia de l'Estat de Dret. Aquest principi és incompatible amb el reconeixement de qualsevol categoria genèrica d'actes d'autoritat —o actes polítics, de Govern, o de direcció política— exclosa «per se» del control jurisdiccional. Seria certament un contrasentit que una Llei que pretén adequar el règim legal de la jurisdicció contenciosa administrativa a la lletra i a l'esperit de la Constitució, dugués a terme la introducció de tota una esfera d'actuació governamental immune al dret. En realitat, el mateix concepte d'«acte polític» es troba avui en franca retirada en el dret públic europeu. Els intents encaminats a mantenir-lo, ja sigui delimitant genèricament un àmbit a l'actuació del poder executiu regit només pel dret constitucional, i exempt del control de la jurisdicció contenciosa administrativa, ja sigui establint una llista de supòsits exclosos del control judicial, resulten inadmissibles en un Estat de dret.

Establerta aquesta premissa, i més enllà de la forma en què aparegui revestida la concreta manifestació —*declaració institucional, declaració de grup, declaració de grup amb contingut de declaració institucional, moció, etc.*—, el possible judici sobre la seva legalitat es projectarà necessàriament sobre llur contingut i efectes, de manera que quan ens trobem davant de declaracions de caràcter polític, social o reivindicatiu que, pels seus propis pronunciaments, no siguin susceptibles d'originar efectes jurídics, cap retret se'ls hi podrà oposar des del punt de vista de la legalitat; és més, l'apreciació conjunta d'aquests elements conduirà sovint als òrgans de l'ordre jurisdiccional contencios administratiu a declarar la inadmissió del recurs deduït de contrari. Ho podem veure, a tall d'exemple, en la Sentència 944/2015, de 23 de setembre, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (Secció 1^a) [Ar. JUR/2015/276140], en el Fonament de Dret segon de la qual el TSJC raona (el subratllat és nostre):

SEGUNDO

El acuerdo municipal objeto de impugnación manifiesta la voluntad del municipio de ejercer la soberanía fiscal y de iniciar los mecanismos necesarios para proceder al pago del IRPF y del IVA del Ayuntamiento a la Agencia Tributaria de Catalunya, en los próximos meses.

Pues bien, en nuestras Sentencias números 213, de 13-3-2014, (Rec. nº 309/2013), 485 de 5-6-2014, (Rec nº 2/2014), 978/2014, de 28-11-2014 (Rec nº 104/2014), y 866/2014, de 4-11-2014 , (rec. 112/2014), hemos confirmado en apelación los Autos que acordaban la inadmisibilidad del recurso promovido frente a acuerdos de todo análogos al impugnado en la instancia, por considerar que son ajenos a todo efecto jurídico. Así, en la primera de las sentencias citadas decíamos:

<< La Sala comparte el pronunciamiento de inadmisibilidad del auto apelado, pues tanto del texto constitucional como de la LJCA resulta que el control jurisdiccional se refiere a la «legalidad de la actuación administrativa» (art. 106.1 CE), conociendo este orden jurisdiccional de las pretensiones deducidas en relación con la «actuación de las Administraciones públicas sujeta al Derecho administrativo» (art. 1.1 LJCA).

De esta forma, solo cabe residenciar ante los órganos jurisdiccionales aquellos actos que quepa calificar de jurídicos, esto es, declaraciones de voluntad que tienen por fin inmediato engendrar o destruir una relación de derecho. Por tanto, tratándose de manifestaciones políticas o declaraciones de intenciones, sin existencia en el mundo del derecho y, en todo caso, sin ninguna concreción ni efecto práctico ni jurídico posible, las pretensiones deducidas han de declararse inadmisibles.

Frente a ello, las alegaciones contenidas en el escrito de apelación no pueden, a juicio de la Sala, ser compartidas, pues no estamos ante la invocada doctrina del «acto político», que presupone un contenido jurídico del acto, dictado en el ejercicio de funciones de dirección política o en el ámbito de las relaciones constitucionales con plenitud de efectos jurídicos, esto es, de creación, modificación o extinción de relaciones jurídicas.

La doctrina jurisprudencial que recoge el escrito de apelación no resulta aplicable al caso enjuiciado, pues aquí no se vislumbra efecto jurídico alguno, ni tampoco comprende ningún compromiso jurídico, ni siquiera con carácter eventual (declaración de un término municipal como zona desnuclearizada) o entorpecedor del ejercicio de competencias ajenas (establecimiento de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado).

Por fin, la STS de 26 de septiembre de 2006 (casación 1795/2004), que se cita ampliamente en el escrito de apelación, se refiere a acuerdo municipal de concesión de una subvención económica a una entidad o proyecto, actuación de una incuestionable naturaleza jurídica. Dicha STS precisa que «Se hace casi tópico reiterar, como ya se ha destacada en anteriores resoluciones de esta misma Sala sobre la misma materia, que la libertad ideológica de que hayan hecho uso los postulantes del proyecto, ideario o denominación simbólica al que la dotación económica se destina, o la adhesión personal que cualquier ciudadano, sea miembro electo o no de una corporación local, brinde a tales postulados y programas, no es lo que se juzga en este proceso. En nada se pone en duda que las reuniones, asambleas de electos, así como los fines, acuerdos y decisiones por ellas adoptados en el ámbito de lo que se denomina públicamente Udalbiltza, puedan gozar de plena legitimidad democrática y constituyan, "una idea perfectamente defendible en un Estado democrático", pues ello viene inicialmente avalado por principios y derechos fundamentales constitucionales tan de raíz como la libertad o el pluralismo político, - artículo 1.1 CE -, la libre creación de estructuras de finalidad política, como partidos, o asociaciones -artículos 6º y 22º-, o la libertad ideológica y de expresión de la misma - artículo 16.1 y 20.1.a)-. Pero no reside en ello el problema, sino, dicho muy sintéticamente, en suponer que un poder público territorial como el municipio pueda poner sus potestades al servicio de ideas o proyectos políticos legítimos por el solo

hecho de que, al margen de toda objetiva y legal decantación de sus competencias y capacidades, los miembros que ostentan la mayoría decidan aplicarlas a tal fin».

El anterior criterio que mantenemos ahora, por razones de seguridad jurídica y de unidad de doctrina, lleva a estimar el recurso de apelación (...).

En aplicació del mateix criteri, el Tribunal sí ha entrat a examinar la legalitat d'una declaració "política" quan ha apreciat l'existència d'un acte productor d'efectes jurídics, procedint en el seu cas a declarar-lo nul o a anul·lar-lo. El mateix Fonament de Dret que hem reproduït parcialment exhaureix el seu raonament en la forma següent:

Por el contrario, en nuestra sentencia núm. 312/2015, de 19 de marzo hemos estimado el recurso de apelación interpuesto por la Delegación del Gobierno en Cataluña contra el Auto dictado por un Juzgado de lo Contencioso-administrativo que inadmitía el recurso interpuesto por el Abogado del Estado en nombre y representación de la Delegación del Gobierno en Cataluña contra el Ayuntamiento de Vilaplana, al considerar que la resolución de instancia incurría en error al analizar el contenido de los acuerdos adoptados por el Ayuntamiento, pues en ellos no solo se efectuaban análogos pronunciamientos a los que aquí son objeto de controversia, sino que se aprobaban determinadas propuestas económicas y las consiguientes órdenes de pago que incluyen, de manera que no se estaba ante una simple manifestación política sino el acto impugnado produce efectos materiales y constituye actividad emanada de las entidades que integran la Administración Local y susceptible de impugnación ante el orden jurisdiccional contencioso-administrativo conforme a lo previsto en el artículo 25 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa (LJCA).

2.3 Instruments establerts per l'Ajuntament de Barcelona per a l'exercici de les funcions d'impuls i control.

Hem vist *supra*⁴ que el Consell Municipal és l'òrgan de màxima representació política dels ciutadans en el govern de la ciutat i que els grups que el constitueixen poden formular directrius, orientacions i recomanacions pròpies, de caràcter general, de la forma que es determini per reglament⁵. Tampoc no estarà de més observar que la funció d'impuls, control i fiscalització dels altres òrgans de govern apareix com la primera de les atribucions que l'article 11.1 CMB assigna al Consell Municipal. Igual atribució es fa en els articles 30 Primer 1 i Segon 1, 32.1 i 34.1 c) i d) ROM.

Per tal de garantir l'efectivitat en l'exercici de les funcions d'impuls i control el ROM estableix que el control dels òrgans de govern es materialitza a través de: 1) la informació facilitada pel govern municipal; 2) els precs, preguntes i declaracions de Grup; 3) la moció de censura i la qüestió de confiança regulades per la Llei orgànica del règim electoral [article 62 ROM], alhora que dedica el Capítol Tercer del seu Títol IV (articles 96 a 102) a l'articulació dels instruments d'informació, impuls i control dels òrgans municipals de govern i d'administració executiva. Així mateix, el Consell

⁴ 2.2

⁵ 2.1

Municipal podrà aprovar declaracions institucionals sobre aspectes d'interès general de la col·lectivitat veïnal, relatives o no a les matèries enumerades als articles 25, 26 i 28 de la Llei reguladora de les bases de règim local (article 65 ROM).

En atenció a aquest marc regulador, a l'empara d'allò disposat a l'article 47.3 ROM⁶, la Junta de Portaveus, com s'ha dit anteriorment, en la seva sessió del 25 de setembre de 2019 va aprovar uns *Criteris interpretatius del Reglament Orgànic Municipal, en relació a l'estructura de l'ordre del dia de les sessions del Consell Municipal, en Plenari i en Comissió, i a la naturalesa i abast dels diferents instruments d'iniciativa en l'adopció d'acords, d'impuls del govern i de control de l'acció del govern municipal*.

Als efectes que aquí interessin, reproduïm allò acordat en l' apartat sisè (el subratllat és nostre):

« **Sisè.- Part d'impuls i control.**

La part de control de l'ordre del dia de l'article 73.4 del ROM es denominarà "part d'impuls i control" en la línia de potenciar i emfatitzar la caracterització política del Consell Municipal com a òrgan de representació política dels ciutadans. En aquest cas la proposta interpretativa no es limita només a incorporar la paraula "impuls" a la denominació d'aquesta part de l'ordre del dia sinó que incorpora a la mateixa alguns dels instruments d'impuls i de manifestació política més enllà de la competència municipal ja previstos en el ROM, i que s'instrumenten mitjançant acord adoptat per votació, com a mecanisme habitual per la formació de la voluntat dels òrgans de govern col·legiat, per tal de configurar una part de la sessió amb entitat i contingut propi que permeti el posicionament polític del Consell Municipal i l'exercici de les funcions de control de l'acció del govern municipal que li són pròpies.

En aquest sentit es proposa que l'estructura de l'ordre del dia corresponent a la part d'impuls i control sigui l'exposada a la present proposta en els punts primer i segon.

6.1.- Proposicions/Declaracions de Grup.

Sota aquesta denominació de Proposició/Declaració de Grup identifiquem la figura que regula l'article 64.3 del ROM, i que es configura com el principal instrument per a l'impuls de l'acció del govern municipal. En exercici de la funció d'orientació i deliberació general que l'article 8 de la Carta Municipal atribueix al Consell Municipal, les proposicions/declaracions de grup constitueixen directrius, orientacions o recomanacions de caràcter general formulades per un Grup municipal als òrgans de govern en relació a un assumpte de la seva competència.

Per tractar-se d'un instrument d'impuls de l'acció del govern la vinculació al principi de competència es limita a l'àmbit material genèric de l'òrgan de govern al qual es presenta la proposició/declaració de grup.

De la proposició/declaració de grup aprovada se'n deriva un mandat de naturalesa i exigència política cap al govern municipal, sens perjudici del que estableix l'article 100.4 del ROM en el sentit de que les proposicions/declaracions de grup aprovades

⁶ Conforme al qual *podrà ser objecte de debat per la Junta de Portaveus qualsevol altra qüestió relacionada amb el funcionament de les sessions del Consell Municipal*.

pel Plenari del Consell Municipal hauran de ser observades pels òrgans municipals en els termes de la seva finalitat u objectius generals, amb la reserva de les facultats dels òrgans de govern municipal, en funció de la seva competència, per determinar els mitjans executius i pressupostaris.

El contingut de la proposició/declaració de grup que es sotmetrà a votació ha de fer referència obligatòria a directrius, orientacions o recomanacions de caràcter general formulades al govern municipal. Ara bé, també es considerarà admissible que a continuació a la directriu o recomanació de caràcter general es pugui incorporar un recordatori d'obligació o petició d'actuació concreta.

Aquesta possible incorporació d'una petició concreta a la directriu u orientació de caràcter general en el contingut de la proposició/declaració de grup ha de tenir caràcter clarament complementari, ja que l'impuls de l'acció del govern en relació a una actuació concreta de la seva competència s'ha d'instrumentar mitjançant el prec.

Les proposicions/declaracions de grup es tramitaran i es tractaran en els termes que estableix el ROM amb les següents modulacions o interpretacions:

- S'incorporaran a l'ordre del dia com a primer apartat de la part d'impuls i control en els termes indicats en els criteris primer i segon.
- Sempre seran sotmeses a votació. S'excepcionarà aquesta pauta general a petició del Grup proponent.
- Que seran tractades a la sessió corresponent amb el mateix règim que l'establert per a les proposicions de la part decisòria/executiva pel que fa al desenvolupament i ordre de la sessió.

L'aplicació a les proposicions/declaracions de grup del *règim regulador de les esmenes establert a l'article 61 del ROM* es modularà en els termes següents:

- Els grups municipals podran presentar esmenes a les proposicions/declaracions de grup, amb el contingut, temps i forma que estableix l'article 61 del ROM, si bé tindran la consideració formal d'esmena transaccional, la tramitació i la incorporació de la qual requerirà l'acceptació i l'acord previ amb el grup municipal que ha presentat la proposició/declaració de grup.
- L'esmena transaccional podrà ser de supressió, de modificació, d'addició o mixta, però en cap cas podrà significar una alteració substancial de la proposició/declaració de grup presentada inicialment, ni una modificació de l'objecte de la mateixa.
- El grup municipal que ha presentat la proposició/declaració de grup, en el cas que accepti total o parcialment l'esmena presentada, farà arribar a la Secretaria general –indicant el/s grup/s municipal/s amb els que ha transaccionat- el text definitiu de la proposició/declaració de grup en forma de text transaccionat, el qual serà lliurat per la Secretaria general a tots els membres de la Comissió o del Plenari del Consell Municipal.
- Abans de l'inici de la sessió, tots els membres de l'òrgan hauran de disposar del text definitiu de la proposició/declaració que es sotmetrà a debat i votació. De forma excepcional, es podrà lliurar abans de l'inici del punt de l'ordre del dia corresponent, cas en el qual el grup municipal que ha presentat la proposició/declaració de grup haurà de destacar els canvis introduïts en el text

transaccionat definitiu de la mateixa. Si es presenten esmenes transaccionals ja iniciat el debat del punt de l'ordre del dia caldrà que els grups municipals, per unanimitat, acceptin la seva incorporació a l'ordre del dia per a ser tractades i sotmeses a votació.

- Durant la sessió es podran presentar esmenes orals que tindran per finalitat corregir errades materials, correccions tècniques o omissions menors.

6.2.- Proposicions amb contingut de declaració institucional.

Sota aquesta denominació de proposicions amb contingut de declaració institucional, identifiquem la figura que regula l'article 60.6 del ROM, en el sentit de que el seu contingut podrà ser el de declaració institucional en els termes de l'article 65 del ROM, assumptes d'interès general per a la col·lectivitat de competència no municipal, i que no hagin obtingut el recolzament suficient dels Grups municipals per tenir la consideració de declaració institucional.

En aquest sentit podríem definir la proposició amb contingut de declaració institucional com:

- Proposta d'acord de naturalesa "política", en el sentit de no producció d'efectes jurídics vinculants sobre situacions jurídiques individualitzades.
- Proposta d'acord que pot fer referència a assumptes i matèries de no competència estrictament local.
- Proposta d'acord que ha de fer referència a qüestions de transcendència social i ciutadana que, per la seva importància, a criteri del grup proponent, requereixin un posicionament del Consell Municipal.
- Que no ha obtingut el recolzament suficient dels Grups municipals per tenir la consideració de declaració institucional.

Les proposicions amb contingut de declaració institucional es tramitaran i es tractaran en els termes que estableix el ROM amb les següents modulacions o interpretacions:

- S'incorporaran a l'ordre del dia com a segon apartat de la part d'impuls i control en els termes indicats en els criteris primer i segon.
- Sempre seran sotmeses a votació.
- Que seran tractades a la sessió corresponent amb el mateix règim que l'establert per a les proposicions de la part decisòria/executiva pel que fa al desenvolupament i ordre de la sessió.

Per determinar la naturalesa jurídica d'una iniciativa d'un grup municipal que participa de les característiques definidores de les proposicions amb contingut de declaració institucional (naturalesa "política" i assumpte de no competència municipal), però que també conté un mandat d'acció cap al govern municipal, cal tenir en compte els criteris següents als efectes de la seva ubicació en l'ordre del dia de les Comissions i del Plenari del Consell Municipal:

1.- Tindrà naturalesa de proposició amb contingut de declaració institucional aquella iniciativa d'un grup municipal en què l'element principal de la mateixa i, per tant, la qüestió o assumpte sobre el que tracta, no sigui de competència estrictament municipal i faci referència a temes d'inqüestionable interès o transcendència social, però de caràcter supramunicipal.

2.- La introducció en la mateixa iniciativa d'una determinada exigència d'actuació cap al govern municipal, no modificarà la seva naturalesa jurídica, que seguirà conservant la referida condició de proposició amb contingut de declaració institucional.

3.- S'entendrà com a element principal d'una iniciativa, aquell que, en una interpretació del context de la mateixa, en destaca en transcendència i rellevància sobre el tema que tracta, i sense el qual la iniciativa no es pot entendre com a autònoma. Per contra, els elements instrumentals o secundaris, tenen un caràcter depenent o subordinat respecte a l'element principal, sense que tinguin transcendència ni puguin ser valorats sense l'element principal, malgrat puguin tenir un component d'actuació estrictament vinculat a l'àmbit municipal.

És també d'aplicació a les proposicions amb contingut de declaració institucional el *règim regulador de les esmenes establert a l'article 61 del ROM* previst en l'apartat 6.1 per les proposicions/declaracions de grup. »

De la regulació examinada i de la forma en què ha estat reiteradament interpretada i aplicada en els darrers anys, entenem que –genèricament- poden predicar-se de les proposicions amb contingut de declaració institucional les següents notes característiques:

- i. Subjectes: els subjectes legitimats per a la seva presentació no són uns altres que els Grups municipals (article 11.2 CMB i article 60.6 ROM).
- ii. Objecte: el contingut de la declaració pot consistir en la manifestació del posicionament polític del Consell Municipal sobre assumptes d'interès general de la ciutadania, relatives o no a competències municipal (articles 60.6, 65 ROM i acord de la Junta de Portaveus de 25-09-20).

En aquest punt i a la vista del contingut dels escrits presentats que es fonamenten en gran mesura en la limitació competencial dels acords municipals, cal remarcar els termes de l'article 65 del ROM:

Article 65 Declaracions institucionals

El Consell Municipal podrà aprovar declaracions institucionals sobre aspectes d'interès general de la col·lectivitat veïnal relatives o no a les matèries enumerades als articles 25, 26 i 28 de la Llei reguladora de les Bases de Règim Local.

Es a dir, en la línia esmentada fins ara de regim singular de l'Ajuntament de Barcelona, presidit per la Carta Municipal que es configura com norma bàsica de l'ordenament jurídic propi del govern local de la ciutat de Barcelona i del seu reglament orgànic, s'ha de posar en valor la possibilitat mantinguda fins l'actualitat de poder debatre en seu del Consell municipal de la ciutat assumptes que son d'interès general tot i no formar part de les competències pròpies o dels serveis prestats pel municipi. Es en aquest sentit que es recull en l'article 65 del ROM i que s'ha exercit en nombroses ocasions fins l'actualitat.

- iii. Naturalesa: les declaracions així aprovades tenen el caràcter d'orientacions, recomanacions o directrius per al govern municipal, consubstancial a les

iniciatives presentades dins de la part de les sessions dedicades a l'impuls i control de l'acció de govern (article 11.2 CMB i article 60.6 ROM). Aquest aspecte les diferencia clarament dels acords que es puguin adoptar a la part resolutòria, per a l'adopció dels quals es requereix, a més de la competència de l'òrgan, l'observança del procediment establert i la correspondència del seu contingut amb allò disposat a l'ordenament jurídic (article 34 LPAC).

- iv. Procediment: pel motiu indicat en el paràgraf anterior, per a l'admissibilitat d'aquestes declaracions, no es requereix la tramitació prèvia de cap procediment administratiu. No obstant això, s'hauran de presentar dins dels terminis establerts per a les proposicions i no exhaurir el nombre màxim d'iniciatives fixat a l'article 101 ROM.
- v. Efectes: Les proposicions amb contingut de declaració institucional no generen relacions jurídiques perquè la seva virtualitat opera en el camp del debat polític i del control sobre l'actuació del govern, no en el del Dret. La reclamació del seu compliment o de la informació sobre el seu resultat forma part, al seu torn, de la part d'impuls i control a través de la figura coneguda com a *Seguiment de les proposicions i declaracions de grup*, introduïda per acord de la Junta de Portaveus de 29 de gener de 2008 -i mantinguda en els acords posteriors de la Junta de 12 de setembre de 2011, 29 de setembre de 2015 i 25 de setembre de 2019-, on s'indica:

S'incorpora a l'ordre del dia de les sessions ordinàries del Plenari i de les Comissions del Consell Municipal del Consell Plenari una nova figura en la part d'impuls i control que sota la denominació de "seguiment proposicions/declaracions de grup" ha de permetre que els Grups municipals requereixin al govern municipal informació sobre les gestions realitzades i estat d'execució de les proposicions/declaracions de grup aprovades pels òrgans de govern, així com dels precs acceptats pel govern municipal.

I pel que fa a la seva substanciació i debat:

En tot cas la substanciació i debat sobre aquesta qüestió ha de fer referència exclusiva a les accions portades a terme en relació al compliment de les proposicions i declaracions de grup i no podrà reproduir el debat sobre el seu contingut produït en el moment de l'aprovació o acceptació.

2.4 Examen de la proposició esmentada a la llum dels criteris anteriors

Pertoca ara entrar en l'examen de la Proposició amb contingut de Declaració institucional objecte de la convocatòria sobre la que es realitza el present informe, a la llum del marc regulador i de les consideracions que fins aquí s'han anat desgranant.

2.4.1 Concretament i pel que fa als punt concrets que es qüestionen per part del Grup municipal de Ciutadans i dels que es sol·licita la seva retirada:

2. Constatar que la monarquia espanyola és successora del règim franquista, segons la Ley de Sucesión en la Jefatura del Estado de julio del 1946.

5. Instar al Govern de l'Estat i el Congrés de Diputats a implementar les reformes necessàries per poder:

- Investigar la corrupció de la monarquia, incloent l'atribució de les responsabilitats corresponents a les institucions, empreses i persones que s'hagin vist beneficiades o hagin sigut part activa.

- Retirar els privilegis dels que gaudeix Joan Carles I, així com l'aforament al Tribunal Suprem.

- Derogar els delictes de calumnies i injúries contra al Corona, i anul·lar les causes i sentències per aquests delictes.

- Permetre la fiscalització dels comptes i activitats dels membres de la Casa Reial

- Retornar els diners que la monarquia hagi obtingut de manera il·lícita.

6. Reafirmar el dret d'autodeterminació de Catalunya perquè les catalanes i els catalans decidim el nostre futur polític i institucional; així com solidaritzar-nos amb qualsevol iniciativa per exercir el dret democràtic de la ciutadania espanyola a decidir lliurement sobre el seu model d'Estat.

En opinió d'aquesta Secretaria, la naturalesa i contingut de la proposició amb contingut de declaració institucional de contínua referència presenta totes i cadascuna de les notes que caracteritzen aquesta figura: es tracta de declaracions estrictament polítiques adoptades a la part d'impuls i control a instàncies de Grups municipals; sense efectes resolutoris de cap procediment ni exigibilitat jurídica al govern. A banda del seu caràcter no vinculant, tampoc no s'observa que siguin susceptibles de produir cap mena d'efecte jurídic i el seu contingut pertany clarament al gènere de les declaracions polítiques.

Pel que fa a la llibertat d'expressió dels corporatius, hem de fer esment a la doctrina del Tribunal Europeu dels Drets Humans en relació a l'aplicació de l'article 10 del Conveni per a la Protecció dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals (Sentència de la Secció III, de 15 de març de 2011, *Otegui Mondragón c. España*).

50. El artículo 10 § 2 apenas deja lugar para restricciones a la libertad de expresión en el ámbito del discurso y el debate político -en el cual la libertad de expresión reviste la más alta importancia- o de las cuestiones de interés general. Preciosa para todos, la libertad de expresión lo es muy especialmente para un cargo electo del pueblo; representa a sus electores, manifiesta sus preocupaciones y defiende sus intereses. Por consiguiente, las injerencias en la libertad de expresión de un parlamentario obligan al Tribunal a realizar un control más estricto (Castells c. España, 23 de abril de 1992, § 42, serie A nº 236).

Además, los límites de la crítica admisible son más amplios respecto a un hombre político, contemplado en este carácter, que los de un particular: a diferencia del segundo, el primero se expone inevitable y conscientemente a un control atento de sus hechos y gestos tanto por los periodistas como por el conjunto de los ciudadanos;

debe, por lo tanto, mostrar una mayor tolerancia (Lingens, antes citado, § 42, Vacío Aizsardzības Klubs c. Letonia, n 57829/00, § 40, 27 de mayo de 2004, y Lopes Gomas DA Silva c. Portugal, n 37698/97, § 30, CEDDH 2000 - X). Tiene ciertamente derecho a ver protegida su reputación, incluso fuera del marco de su vida privada, pero los imperativos de esta protección deben ponderarse con los intereses del libre debate de las cuestiones políticas, las excepciones a la libertad de expresión requieren una interpretación restrictiva (véase, en particular, Pakdemirli, antes citado, § 45, y Artun y Güvener c. Turquía, nº 75510/01, § 26, 26 y de junio de 2007).

2.4.2. Si analitzem la resta de punts objecte de debat i votació als que també fa esment el reurs de reposició presentat per Barcelona pel Canvi, son:

1. Retirar la Medalla d'Or de la ciutat, i de tota la resta de títols honorífics i reconeixements personals, al rei emèrit Joan Carles I.

3. Reprovar el Govern de l'Estat per la seva col·laboració necessària en la sortida del rei emèrit, tal i com va admetre el propi President del Govern Sr. Pedro Sánchez, en una operació destinada a protegir-lo de la justícia suïssa.

4. Exigir al President Sánchez i la vicepresidenta Calvo totes les explicacions necessàries per esclarir el rol del Govern de l'Estat en aquesta operació d'Estat de blindatge de la monarquia i detallar la situació actual en la que es troba el rei emèrit.

7. Donar comptes a les institucions de la Unió Europea d'aquests acords, i instar a la Comissió Europea a actuar en defensa de l'estat de dret, tot exigint a l'Estat espanyol la deguda i estricta aplicació del Tractats que regulen les obligacions dels Estats en aquest àmbit.

Ens reiterem en allò esmentat en els punts anteriors llevat del punt 1, l'aprovació del qual, en els termes redactats, s'allunyaria de la definició prèviament exposada de les proposicions amb contingut de declaració institucional. En aquest cas, es fa referència a una matèria que es competència estrictament local i que la seva execució sí produiria efectes jurídics vinculants sobre situacions jurídicament individualitzades. En aquest supòsit, a criteri d'aquesta Secretaria s'hauria de reformular en el sentit que allò que se'n derivi, en el seu cas, de l'aprovació de l'acord sigui la petició d'impuls del procediment administratiu corresponent dirigit a, si escau, a retirar la medalla atorgada.

2.5. En relació amb la jurisprudència esmentada en tots dos escrits, cal posar de manifest que es tracta de sentències referides a les declaracions institucionals concretes formulades en el seu dia per altres poders públics municipals i autonòmics, i que per tant no constitueixen pronunciaments relatius a les declaracions que són objecte del present informe.

Tal i com va expressar el mateix Tribunal Suprem en la sentència 920/2019, de 26 de juny, citada també a la sentència 949/2019 d'1 de juliol (referides totes dues a declaracions aprovades pels plenis de dos ajuntaments), "*en cuanto a los demás precedentes que se citan hay que recordar que esta Sala resuelve, en estos recursos de casación por interés casacional objetivo, impugnaciones concretas, por lo que carece de sentido pronunciarse con carácter general y abstracto sobre cuestiones que resultan ajenas al enjuiciamiento de lo que se plantea en este caso*".

No correspon per tant l'extrapolació automàtica de les consideracions formulades pels tribunals en relació a unes declaracions concretes, a altres declaracions com seria el cas de les que són objecte d'aquest informe, que pels seus diferents termes poden donar lloc a unes conclusions diferents. Aquesta diferència de tractament ha estat, de fet, un cas constant al llarg de la jurisprudència dels tribunals en aquesta matèria, que en determinades ocasions ha validat declaracions de contingut estrictament polític mentre que en altres casos concrets ha considerat que les declaracions esmentades contenien elements susceptibles de produir efectes jurídics.

A tall d'exemple podem citar la sentència del Tribunal Suprem de 23 d'abril de 2008 (recurs de cassació 10444/2003), en la que s'afirma que *"nos encontramos, en definitiva ante una manifestación de voluntad política semejante a las que de manera frecuente adoptan los órganos municipales, aún en asuntos de naturaleza extramunicipal [...] supuesto de "expresión de una opinión en el ejercicio de cargo público cuya libertad garantiza la propia Constitución (arts. 20 y 23), resultando que en lo que pudiera entenderse parte dispositiva del acuerdo el Ayuntamiento no ejercita una potestad administrativa que no tenga atribuida, ni tan siquiera trata de ejercitar potestad administrativa alguna, sino que se limita a manifestar un deseo", por utilizar palabras de la STS de 18.05.98"* i que per tant *"lo que se impugna es una actividad municipal carente de efectos prácticos directos, que esencialmente se limita a expresar una opinión política como manifestación de la voluntad concorde de los miembros de la Corporación, y, por tanto de los vecinos representados, en el ejercicio del derecho de participación y libertad de pensamiento de los arts. 23.1 y 20.1.a) de la Constitución, carente del contenido administrativo mínimo que la haría residenciable ante esta jurisdicción"*.

2.6 Pel que fa a la manifestada -en el recurs de reposició presentat per Barcelona pel canvi- falta de motivació de la convocatòria de la sessió extraordinària del Plenari del Consell municipal, val a dir que està suficientment motivada.

Així, l'article 46.2 a) de la Llei de bases del règim local estableix que *el Pleno celebra sesión extraordinaria cuando así lo decida el Presidente o lo solicite la cuarta parte, al menos, del número legal de miembros de la Corporación, sin que ningún concejal pueda solicitar más de tres anualmente.*

En este último caso, la celebración del mismo no podrá demorarse por más de quince días hábiles desde que fuera solicitada, no pudiendo incorporarse el asunto al orden del día de un Pleno ordinario o de otro extraordinario con más asuntos si no lo autorizan expresamente los solicitantes de la convocatoria.

Si el Presidente no convocase el Pleno extraordinario solicitado por el número de concejales indicado dentro del plazo señalado, quedará automáticamente convocado para el décimo día hábil siguiente al de la finalización de dicho plazo, a las doce horas, lo que será notificado por el Secretario de la Corporación a todos los miembros de la misma al día siguiente de la finalización del plazo citado anteriormente. En ausencia del Presidente o de quien legalmente haya de sustituirle, el Pleno quedará válidamente constituido siempre que concorra el quórum requerido en la letra c) de este precepto, en cuyo caso será presidido por el miembro de la Corporación de mayor edad entre los presentes.

En el cas concret, la sol·licitud de Plenari extraordinari està subscripta per 11 regidors, nombre que supera la quarta part dels 41 regidors municipals que conformen

el nombre legal de membres de la Corporació. Amb tot, no convocar el plenari extraordinari, suposaria la convocatòria automàtica d'aquest tal i com es deriva del mateix precepte. En la mateixa línia l'article 98 del Text refós de la Llei municipal de regim local de Catalunya i l'article 68 del Reglament orgànic municipal. Cal recordar que el dret a convocar una sessió extraordinària constitueix una manifestació concreta del *ius in officium*, inherent a l'exercici del dret fonamental a la participació política reconegut a l'article 23 CE.

També cal recordar que tal i com obliga l'article 68.2 ROM, conforme al qual en la sol·licitud d'una sessió extraordinària caldrà especificar l'assumpte o assumptes que la motiven, aquest requisit s'acompleix amb la constància del text de la proposició a la convocatòria de la sessió.

En conseqüència i a criteri d'aquesta Secretaria, la convocatòria de la sessió extraordinària esta plenament motivada, donant-se compliment a l'article 70.1 del ROM i 35 de la LPAC en contra del que manifesta el recurs presentat.

2.7. El règim especial del municipi de Barcelona

Tal i com s'ha concretat en els anteriors apartats als quals ens remetem, Barcelona s'ha dotat en els darrers anys de les normes que configuren el seu ordenament jurídic, les quals, han emmarcat i emmarquen la seva actuació política i administrativa.

D'acord amb l'article 1.2 de la Carta Municipal, la ciutat de Barcelona *gaudeix d'un règim especial, garantit per l'article 89 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i integrat per la Carta municipal, per la legislació que regula el règim especial del municipi de Barcelona i per les disposicions emanades de l'Ajuntament de Barcelona en exercici de la seva potestat normativa.*

El Plenari del Consell municipal es configura com un autèntic òrgan de debat de les grans polítiques locals que afecten el municipi i d'adopció de les decisions estratègiques. L'article 10 .1 de la Carta el configura com *l'òrgan de màxima representació política dels ciutadans en el govern de la ciutat*, el qual té com a criteri essencial de la seva organització *diferenciar les funcions deliberants d'ordenació, programació i control de les executives de govern i administració* (article 8 CMB).

Dins la normativa municipal esmentada, destacar com ja s'ha indicat anteriorment, el Reglament orgànic municipal, normativa institucional bàsica pròpia del municipi i concretament l'article 65 on apareix amb claredat el contingut de les declaracions institucionals i els assumptes sobre les que poden versar.

CONCLUSIÓ

Aquesta Secretaria i els Serveis jurídics centrals de la corporació, els quals han participat en l'elaboració del present informe, no aprecien impediments legals a la convocatòria de sessió extraordinària del Plenari del Consell Municipal del proper dia 27 d'agost amb l'objectiu de debat i votació de la proposició amb contingut de declaració institucional presentada pels Grups municipals d'ERC i Junts per Catalunya,

a la vista de tot allò exposat en el present informe, que es pot resumir en els següents extrems:

- La convocatòria de sessió extraordinària respon a l'exercici pels membres de la Corporació proponentes del seu dret fonamental a la participació política.
- Es tracta d'una proposició de naturalesa "política", en el sentit de no producció d'efectes jurídics vinculants sobre situacions jurídiques individualitzades, que es presenta per a la seva substanciació en el Consell Municipal, òrgan de màxima representació política dels ciutadans en el govern de la ciutat.
- Es tracta d'una proposició que versa sobre aspectes d'interès general de la col·lectivitat veïnal relatives o no a les matèries municipals, de conformitat amb allò disposat a l'article 65 del ROM.

En conseqüència, es declina la reconsideració dels punts 2, 5 i 6 de la convocatòria de sessió sol·licitada mitjançant prec presentat pel Grup municipal de Ciutadans i es proposa desestimar el recurs de reposició presentat per Barcelona pel Canvi.

Barcelona, 26 d'agost de 2020.

Jordi Cases i Pallarès
Secretari General